

KARÁCSONY NAPJA

*2017. december 24-i istentiszteleten élőben elhangzott bizonyságok szövege
belső használatra*

Az Igéből szeretnék felétek szolgálni. Dicsőséget adunk Istennek, hogy a szíveket most megnyitja erre! Mivel az Ige élő és ható, szükséges, hogy legyen fülünk arra, hogy meghalljuk és épüljünk belőle, mert az épülés az Ige által van. Megkérlek benneteket, hogy nyissátok meg a szíveteket!

A múlt héten arról beszéltünk, hogy Mária még jegyben járt Józseffel, amikor az angyal hozta a hírt, hogy fogansz a méhedben és szülsz fiat, és nevezed annak nevét Jézusnak. Ez a drága fogantatás, a szűz fogantatás a Szent Szellemtől volt, így tudott jönni a szent vér, Isten szent vére a földre, amely a mi váltságunk. Hatalmas próbatétel volt ez József részéről, mert nem fogta fel, mennyire természetfeletti volt ez a fogantatás, és el akarta Máriát bocsátani, hogy ne történjen még nagyobb szégyen annál, ami esett. Útjára akarta bocsátani, de kapott egy álmot, és abban az álomban megintetett, hogy ne féljen magához venni Máriát, mert aki Mária méhében fogant, a szent Isten Fia. Ezek után József engedelmisségben magához vette Máriát. Addig nem ismerte, amíg nem született a kis Jézus. Addig csak jegyben jártak továbbra is, de feleségének tekintette Máriát. József engedelmissége mindannyiunk számára egy hatalmas példa arra, hogy van úgy, amikor nem értünk egy helyzetet, nincs magyarázat, hogyan történhetett. Emberi ésszel nem lehet megmagyarázni, mert nem volt a történelemben sem előtte, sem utána, hogy a szűz fogan méhében. De ahogy olvastuk az Ésaíasban, ezt jelként cselekszi Isten azoknak, akik Izrael megváltását várták, és az egész világnak.

A szűz fogant méhében, és Ő lett a mi drága Jézusunk, és nevezed annak nevét Immánuelnek. Velünk az Isten. Így kezdődött Isten hatalmas megváltási munkája, hogy elküldte az Ő szent Fiát a földre, hogy velünk lakozhasson, hogy velünk sátorozhasson, hogy az Ő sátora az emberben lehessen. Isten egy lakozást keresett mindig, hogy a földön az emberrel lakozhasson. Egy vágyódása van Istennek erre. Ez történt Jézus fogantatásánál. A Lukács evangélium 2. fejezetében olvassuk, hogyan történt Jézus születése.

LUKÁCS 2,1–20.

1. És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeíratassék.

2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.

Mennyire érdekes, hogy Isten rendeléseihez még a legnagyobb világi vezetőknek – császároknak, így Augustus császárnak is – igazodnia kellett. Kiadta a rendeletet, hogy legyen népszámlálás. Éppen akkor rendeli el ezt, amikor Mária a szüléséhez már közel jár, így el kell mennie Máriának Betlehembe, hogy ott megszülethessen az a Megváltó, akit Isten ezer évvel ezelőtt megprófétált. Betlehem városában születik neked majd a Megváltó.

A történelem kerekét is maga Isten forgatja. A mindenható Isten áll a világ eseményei mögött is, és úgy fordítja, ahogy szükségesnek látja, és ahogy Ő ezt megprófétálta. Istennek minden szava beteljesedik! Az Isten Igéjéből egy jotta el nem vész. Ámen!

3. Mennek vala azért mindenk, hogy beíratassanak, ki-ki maga városába.

4. Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Betlehemnek nevezetik, mivelhogy a Dávid házából és házanépe közül való volt;

Mária várandós volt, közel a szüléshez, de ez nem befolyásolta azt, hogy útnak kellett indulniuk, és el kellett jutniuk Betlehembe, mert Augustus császár rendelete a népszámlálásról rájuk is vonatkozott. Kilencedik hónap ide vagy oda, el kellett indulni, útra kellett kelni, hogy ők is beíratassanak a császár rendelete szerint. Mondja is az Ige, hogy miért kellett menniük: mert a Dávid házából, és a házanépe közül valók voltak.

5. Hogy beíratassék Máriával, aki néki jegyeztetett feleségül, és várandós volt.

Méghez közel a szüléshez. Így mentek, egy nagy távolságot tettek meg.

6. És lőn, hogy mikor ott voltak, betelének az ő szülésének napjai.

Mária szüléséhez közeli napok voltak már ezek, amikor megérkeztek Betlehembe, ám nem volt már Betlehemben a fogadóban hely.

7. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá, és helyezé Őt a jászolba, mivelhogy nem volt nekik helyük a vendégfogadó háznál.

Ez is meg van írva. Az Ő kicsiny Fiát, Jézust nem valami előkelő palotában szülte meg. Nem rögtön a királyi trónterem legelőkelőbb helyére került, hanem az istállóban, a jászolban kezdi a kicsi Jézus. Leteszi isteni mivoltát, kiüresíti önmagát, alázatot ölt magára, emberformát vesz fel, és teljes engedelmisségében alárendeli magát a próféciaíáknak, amelyeket az Isten prófétált a Fiú születéséről. A kicsiny fiúnak, akinek neve Jézus, jászolban kell bepólyálva feküdni. Ezt olvassuk itt. Isten minden szavának be kell teljesednie!

Végtelen alázatra utal ez. Jézus Krisztus alárendelte magát Isten minden szavának. Isten minden próféciaíájának be kellett teljesednie az életében. Az egyik prófécia szerint Ő Isten Báránya. Ahogy a bárányok is a jászolban vannak, Neki is ott kellett kezdenie a földi életét. Isten Báránya, valami gyönyörű kép! Gyönyörű ez a kép, amely biztat bennünket, hogy Isten szava beteljesedik az életünkben. Úgy forognak az események, hogy Isten szava beteljesedik az életünkben.

Folytatja az Ige, hogy szüli az ő elsőszülött fiát, bepólyálta, behelyezte őt a jászolba, mivelhogy nem volt neki hely a vendégfogadó háznál. Sokan indulhattak meg ebben az időben, és a fogadóban nem volt már hely. Nem foglaltak előre helyet. Nem volt még internet, nem volt lehetőség erre, hogy odaszóljanak telefonon, hogy érkezünk, és ebben az időben szeretnénk szobát foglalni. Ilyen lehetőségük nem volt, így már nem maradt hely. Kiszorultak az istállóba. Ez mutatja, hogy Isten nem veti meg, ha valakinek a legalján kell kezdenie.

Nem az számít, hogy honnan jöttünk, hanem az számít, hogy hova megyünk! A lehető legnehezebb körülmények közül is indulhat valaki, ha Istennel jár, akkor annak felmagasztalás lesz a vége. Ámen! Felmagasztaltatás lesz a vége.

8. Azon a vidéken pedig pásztorok voltak, akik kint a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájuk mellett.

Ugyanis Betlehem az a hely volt, ahol az áldozati bárányoknak való ép bárányokat nevelték ki. Pásztorok vigyáztak a nyájakra.

9. És ímé, az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevő őket: és nagy félelemmel megfélemlének.

Ez arról szól, hogy a pásztorok, miközben végzik a szokásos pásztorlásukat, vigyázzák a nyájukat, valami természetfeletti látogatás jön Istentől hozzájuk. Nagy, hatalmas világosság az éjszaka kellős közepén, és az Úrnak dicsősége körülveszi őket. Ahogy ilyen jelenésben részesedünk, akkor valószínűleg rólunk is azt írná az Ige, hogy nagy félelemmel megfélemlének. Egy istenfélelem jön az emberre. Nyilván, hogy az ember, ha szokatlant lát, az is hoz egy visszahőkölést, hát még, ha Isten jelenléte is társul hozzá! Istennek ez az óriási jelenléte, amit az angyalok lehoztak! A pásztorok életükben nem láttak ilyet, és ez a jó értelemben vett félelem, ez a rettentés megszállta őket.

10. És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népnek öröme lesz.

Ha angyal jön üzenettel, mindig ez az első, amit mond. Mert az embert bátorítani kell, hiszen nem járt még abban a dicsőség közegeben, ahova majd kerülünk, ha átmegyünk. Itt a földön nem tapasztalható, és ezért amikor az angyal jön és hozza ezt a dicsőséget az üzenettel, az első szava mindig az, hogy ne féljetek! Ne féljetek, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet! Ez a drága krisztusi megszületés a földre nagy örömet hozott az emberiségnek. Hirdetek néktek nagy örömet – mondja –, mely minden népnek öröme lesz. Nemcsak Izraelnek lesz megváltása, hanem minden népnek. Hirdetek nagy örömet. Mondd velem együtt, hogy nagy örömet! Ez a karácsonyunk, Istennek a mennyből való öröme leszáll a földre. Ez minden népnek öröme lesz. Hatalmas megváltás!

11. Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Most tudjuk meg, hogy ki az, aki a jászolban fekszik. Az angyal hozza az üzenetet, hogy kit is ünneplünk, amikor Ő megszületik. Született néktek az Üdvözítő, aki az üdvösséget hozza az emberiségnek, aki az Úr Krisztus, aki a felkent Úr! A Krisztus a szent és felkent a Dávid városában. Betlehemben született Dávid is. Azért kellett eljutnia Máriának a szülése előtt Betlehembe, hogy Jézus Krisztusunk Dávid városában születhessen, ahogy a próféciák ezt elrendelték. Hihetetlen pontosság van, mindennek be kell teljesednie. Az Úr próféta szava szerint ez történt. Az angyal is hozzáteszi, hogy az Úr Krisztus az, aki született néktek! Az Üdvözítő a Dávid városában születik. Mindennek van jelentősége.

12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

Hol fogjátok megtalálni az Úr Krisztust? Ezt a hatalmas Üdvözítőt? Hogy fogjátok Őt megtalálni? A jászolban. Ott az istállóban.

13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják vala:

Nem csak ez az egy angyal jött le, hanem óriási seregek hozták az örömet, Isten örömét a mennyből. Akik az Istent dicsérik, és ezt mondják vala:

14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és jó akarat az emberekhez!

A mi Úr Jézus Krisztusunk születése dicsőséget hozott a mennyben Istennek, mert kiterjeszthette az Ő megváltását a földre. Ez egy nagy dicsőséget hozott Istennek. Azért jöttek le az angyalok, hogy tudja meg az egész föld: Istennek ma ez a dicsőségére lett, hogy a Megváltót le tudta hozni a földre, hogy az Ige testet tudott ölteni, és meg tudott születni! Ez a szent akarata Istennek. A szent Megváltó megszülethetett. A mennyei seregek sokasága jött le a földre, hogy hirdessék, a Megváltó megszületett.

Amikor Ádám bűnbe esett, akkor ezek az angyali seregek kiszorultak a földről, mert a föld a sátán fennhatósága alá került. Ezek az angyalok kiszorultak a föld légtéréből, vissza kellett menniük a mennybe mindaddig, míg a Megváltó meg nem születik. A Megváltó megszületése belépési jogot ad nekik arra, hogy lejöhessenek újra a földre. Ez egy nagyon fontos momentum, hogy attól a pillanattól kezdve, hogy a Megváltó megszületik, az angyalok föl-le járhatnak és szolgálhatnak, így angyali seregek jöttek le a földre. Itt ezt látjuk és olvassuk. Az angyali seregek sokasága jön, és Istent dicsérik.

Tudod-e, hogy örökkön örökké Istent fogjuk dicsérni? Ez lesz az első számú feladatunk az örökkévalóságban. Az angyalokkal együtt dicsérjük Istent a hatalmas művéért, a megváltásáért! Ez a dicséret nagyon fontos része az életünknek most, és az örökkévalóságban is. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek – ez volt az üzenet, amit az angyalok hoztak. Egy dicsőség az Istennek, és e földön – nagyon fontos ez az üzenet, amit most mondanak az angyalok –, és e földön békesség, és jó akarat az emberekhez! Isten jóakarata eljött az emberhez! Egy békességet, egy kiengesztelődést fog hozni ez a drága Fiú, a Dávid városában született Úr Krisztus, a Megváltó! Egy békességet fog hozni a földre. A menny békességét hozza le a földre.

Békesség – mondják az angyalok – és jóakarata az embereknek! Isten megjelenik testben, és ez jóakarata hoz az embernek. Nem betegséget, és nem fájdalmat, és nem kint, és nem nyomort. Nem háborúkat, és nem kínszenvedéseket, hanem jóakarata hoz az embernek. Ezt nagyon fontos látni! Isten jóakarata jön el a Megváltó megjelenésével, aki a jászolban fekszik, és karácsony ünnepén Őt ünnepejük. Jóakarata az emberekhez! Ezt is mondd velem, kérlek: jóakarata jött el az emberekhez! Isten jóakarata! Jóakarata. Istennek minden jóakarata beteljesedik az életben! Mert az Úr Jézus Krisztus eljött Dávid városába!

Eljött a mi Úr Jézus Krisztusunk, és elhozta az embernek ezt a jóakaratot. Hozta ezt a békességet az embernek. Ez volt a küldetése a mi Megváltónknak, hogy lejött a földre.

15. És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok őtőlük a mennybe, mondának a pásztorok egymásnak: Menjünk el mind Betlehemig és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr megjelentett nekünk.

Vagyis az angyalok átadják az üzenetet, és visszamennek a mennybe. Ennyi volt a feladatuk, hogy lehozzák ezt az isteni jelenléteket, és ebben az isteni jelenlétben ezt az üzenetet. Ez volt a dolguk. A pásztoroknak felindult a szívük, és mondták egymásnak: Menjünk el mind Betlehemig, és lássuk meg ezt a dolgot, amelyet az Úr megjelentett nekünk. Vagyis járjunk utána, mert ez nem egy mindennapi jelenség, ami itt történt a szemünk előtt. Azt mondták a pásztorok, hogy járjunk ennek a dolognak a végére, menjünk el Betlehembe, és nézzük meg ezt, hogy a saját szemünkkel lássuk!

16. Elmentek azért sietséggel, és megtalálták Máriát és Józsefet, és a kisgyermeket, aki a jászolban fekszik vala.

Látod, hogy egy percig sem késlekedtek? Amikor valamin felindul a szíved, sietsz meglátni. Nagy sietséggel mentek, és megtalálták Máriát és Józsefet. A csodálatos ebben az, hogy ezt az üzenetet nem Máriának és Józsefnek adja oda Isten, hanem ezeknek a pásztoroknak, akik továbbítják Jézus édesanyjának, és a földi apjának, Józsefnek. Megtalálták Máriát, Józsefet és a kisgyermeket. Megtalálták ott, a jászolban. És a jászolban fekszik pont úgy, ahogy az angyalok mondták nekik. Utánajártak, és meggyőződtek róla.

17. És ezt látván elhirdeték, ami nekik a gyermek felől mondatott.

Vagyis hírvivökké lettek, elmentek Máriához és Józsefhez, hogy elmondják az angyali üzenetet. Mária és József nem az angyalok szájából hallják, hanem a pásztoroktól. Ez ugyanúgy megáll, csak nagyon érdekes, hogy Isten milyen módokon küldhet el egy üzenetet az embernek. Érdekes belegondolni.

18. És mindenek, akik hallották, elcsodálkoztak azokon, amiket a pásztorok nekik mondtak.

Egy furcsa üzenet. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békesség és jóakarát az emberekhez. Micsoda üzenet ez? Ezt a pásztorok viszik Józsefnek és Máriának.

19. Mária pedig mindez Igéket megtartja, és szívében forgatja vala.

Nagyon fontos, hogy ha üzenet jön hozzád Istentől, akkor kezd el forgatni a szívedben! Mária ezt teszi. Nincs teljes képe arról, hogy aki a jászolban fekszik, az a világ Üdvözítője. Annyit tud az angyal üzenetéből, hogy nevezd az Ő nevét Jézusnak, és hogy velünk az Isten: Immánuel születik. De azt, hogy milyen módon fog mindez beteljesedni, azt nem tudja, mert a teljes képet nem közölte vele Isten. De amit a pásztoroktól hallott, a békesség és a jóakarát az emberekhez, az ezen a kis csöppségen keresztül teljesedik majd be az életében. Ezeket az Igéket forgatta a szívében. Megtartja és a szívében forgatja vala. Vagyis nem engedte el. Nekünk ugyanezt kell tennünk az Igével. Forgatni a szívünkben. Megtartani, és forgatni a szívünkben.

20. A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mindazok felől, amiket hallottak és láttak, amint nékik megmondattott.

Ők is elvégezték a dolgukat. Hírvivők voltak! Nem is csoda, hogy dicsőítették az Istent, mert egy óriási dicsőségbe kaptak bepillantást a mennyből ezekkel az angyali seregekkel. Úgyhogy szüntelen folytatták a dicsőítést és a dicséretet. Szüntelen dicsőítvén és dicsérvén az Istent mindazok felől, amiket hallottak és láttak, amint nékik megmondattott. Vagyis hírvivők lettek. Ha kapunk világosságot Istentől, akkor az a dolgunk, hogy azt kivigyük a világba, és hírül vigyük azoknak, akik még nem hallották.

A pásztoroknak is ez volt a részük, be lettek avatva egy isteni titokba, és szüntelen vitték a híret. Kimentek a világba, és hirdették. Amit hallottak és láttak, azt hirdetniük kellett. Ez a mi dolgunk is, hogy ha halljuk és látjuk azokat, amiket az Igéből megvilágosít nekünk Isten, azt utána hirdetniük kell, dicsőítvén az Istent. Dicsőítvén az Istent, és dicsérvén az Istent.

Ahol befogadják, ott hirdetni kell, hogy a Dávid városában megszületett a Megváltó, aki néktek az Úr Krisztus, a bűneitek eltörlésére adatik hatalmas megváltói munkára. Ez volt a gyönyörű rész, amit ma fel akartam olvasni nektek. Ez után az következik, hogy beviszik nyolcadnapon a kis Jézust a templomba, és bemutatják a törvény szerint. Jézusnak a törvény minden jottáját be kellett töltenie. Ezért a kisgyermeket is be kellett mutatni a törvény szerint a templomban, és áldozatot kellett vinni úgy, ahogy az Írás mondja.

Azután Simon és Anna időzítése, hogy bemennek pont akkor a templomba, amikor a kis Jézust viszik be. Mindketten csodálatosan prófétálnak felette. Az ő dolguk az volt, hogy addig könyörögjenek, amíg a Megváltó meg nem születik a földre. Mert Istennek ezt a hatalmas munkáját imádsággal kellett gondozni és öntözni, amíg azok be nem teljesedik. Amikor a Megváltó születése beteljesedett, akkor mondja Simon, hogy most engeded el a te szolgádat, mert az én szemeim láthatták a te üdvösségedet. Az életünknek minden mozzanatára Istennek megvannak az időzítései és a tervei, és ezeknek ugyanígy be kell teljesedni, mint ahogy itt olvassuk Simon és Anna prófétálásaiban.

Aztán a kisgyermek tovább növekszik, és ez a második fejezet úgy végződik, hogy a kis Jézus növekszik testének állapotában, bölcsességben. Egy olyan növekedési folyamaton kell átmennie Jézusnak, amilyenén bármelyikünknek, aki megszületik a földre. Egy testben, lélekben, szellemben, bölcsességben való növekedésen kellett Jézusnak keresztülmennie.

Ne felejtsetd el soha, hogy hol kezdte! Ő a jászolban kezdte, mint kisgyermek. A mai napon lásd Őt abban a jászolban, teljesen kiszolgáltatva a fizikai világnak, Mária szeretetének, Mária gondviselésének. Ezen a napon meg kell emlékeznünk Mária engedelmisségéről is. Az ő része sem volt könnyű. Ki hitte el neki, hogy a fogantatása a Szent Szellemtől volt? Mit gondoltok? Kinek mondhatta el, aki ezt fel tudta volna fogni, vagy el tudta fogadni? Mindenki kétséggel vette, akinek csak mondta. Egyedül Erzsébet, aki hat hónapos terhes volt, amikor ő fogant. Mária elment hozzá, és még három hónapot együtt töltöttek. Erzsébet talán valamennyire el tudta képzelni, mert az ő teherbe esése is természetfeletti volt, de embertől, a férjétől született.

Ilyen Szent Szellemtől való fogantatás, szüztől való születés a világon nem volt, és nem lesz még egy. Ezt is ünnepeljük karácsonykor.

Ez Istennek a hatalmas munkája. Jézus a Szent Szellemtől született. Az Atya, aki bennem van – mondja Jézus. Az Ő Atyja a Szent Szellem volt, akitől fogant, és a mennyei Atyja, aki pedig a mennyben van. Úgyhogy nekünk ugyanígy van két édesapukánk: a Szent Szellem, aki bennünk lakozik, és a drága mennyei Atyánk, aki a világmindenség Bírójaként a mennyben, a trónon ül, és uralkodik. A mennyei Atyánk és a Szent Szellem Atyánk. Az Atya, aki bennünk van, Ő cselekszi e dolgokat. Mária méhében így fogant meg a kis Jézus.

Még egy részt fogok olvasni az Igéből, ami ide tartozik. Nagyon jól összefoglalja azt, ahogyan az Ige testté lett. Ugyanis az Ige kezdettől fogva létezett Istennél. Jézus született, a Fiú adatott, de az Ige kezdetektől fogva létezett. Kezdetben vala az Ige, ezt tudjuk. A karácsony ünnepe az, amikor az Ige testté lesz és lakozik közöttünk. Kezdetben az Ige Istennél volt, és Isten maga volt az Ige. Isten teremtésének a kezdete volt az Ige. Jézus hatalmasabb, mint fel tudnánk fogni első pillanatban az elménkben, hogy mit jelent, hogy az Ige testté lett. Mert ugyan testté lett, de Őbenne lakozott az egész teljesség. Az isteni teljesség testileg Jézus Krisztusban lakozott. Mi is Őbenne vagyunk beteljesedve, tanítja a Szentírás. János apostol első levelében, az első fejezetben az első két vers írja.

1JÁNOS 1,1–2.

1. Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Igéjéről.

2. És az élet megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, amely az Atyánál volt és megjelent nekünk;

Ami kezdettől fogva volt. Mi volt kezdettől fogva? Az Ige. Amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk – vagyis rátér rögtön arra, hogy az Ige testté lesz. Hallottuk az üzenetét, és a szemeinkkel láttuk Őt. Láthattuk, szemléltük, és a kezeinkkel illethettük. Az Ige testté lett, és megtapinthatuk, kitapinthatuk, megfoghattuk Őt. Szerethettük Őt fizikai test formájában. János a kebelére hajtva a fejét szerethette Jézust, úgy ült az asztalnál, hogy a Jézus kebelére hajtotta a fejét. Jézus ezt elfogadta, nem volt benne semmi kivetni való, elfogadta. A kezeinkkel illethettük. Az életnek Igéjéről, mert aki eljött, az az örök élet Igéje, Jézus Krisztus, aki eljött hozzánk. Ha Jézus nem jön el hozzánk, akkor a földön nincs örök élet. Ez volt az Ő küldetése, elhozta Isten életét a földre. Az élet megjelent. Látod? Földi élet addig is volt a földön. Az élet megjelent. Milyen élet? Az isteni élet. Az isteni élet megjelent és láttuk – mondja János. Tehát egy bátorítást ad ő is, amit tapasztalt, arról egy beszámolót ad. Láttuk, és tanúbizonyságot teszünk róla. Tanúbizonyságot teszünk róla, és hirdetjük néktek az örök életet. Ezért az életért jött Jézus, hogy ez az élet, az örök élet bennünk lehessen. Erről mondja azt a János evangéliuma, hogy senki ki nem ragadhat titeket az én kezemből, senki! Ha benned van ez az örök élet, soha semmi el nem szakaszthat téged többé az Atya szerelmétől, ettől az örök élettől. Sem élet, sem halál, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem e világi dolog, sem az elkövetkezendő, semmi el nem szakaszthat téged, ha befogadtad, a tied örökre az örök élet.

Az örök élet. Ezt hozta Jézus a földre, ezért küldetett, és ezt ünnepeljük karácsonykor. Ha becsomagolt ajándékokkal kedveskedünk is egymásnak, ami igazán jól be van csomagolva a szívünkbe, az az Ő örök élete. Ezt hordozzuk, és ez van bennünk, és ezt ünnepeljük, ezt megélni jöttünk le a földre, hogy mindennap ezt megtapasztalhassuk, és ebből élhessünk.

Ez az örök élet, amit hirdetünk néktek, amely az Atyánál volt és megjelent néktek. Tehát ez az Atya élete a mennyben. A mennyei örök élet jött, és megjelent néktek. Ez a karácsony üzenete, hogy megjelent néktek ez az örök élet.

Zárásként egy Ige, ami nagyon megragadott, ahogy a napokban olvastam a Bibliát. Jézusnak ez a hatalmas megváltása megjelenik ebben az igeversben, hogy miért is jött, nagyon jól összefoglalja. Amikor Jézus a nagytanács elé áll, akkor hazug tanúbizonyságtevők jönnek, és próbálnak mindenféle hazug vádakat hozni. Egyik is és a másik is vádolja, hogy keressenek okot, hogy megölhessék. Ez a Márk 14. fejezetében van. Csak a bizonyágtételek nem egyeznek, sorolják a hazugságokat és a vádakat. Megütötte a fületem, hogy mit mondanak Jézusról. Jézus szavait idézik:

MÁRK 14,58.

58. Mi hallottuk, mikor ezt mondta: Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, amely nem kézzel csináltatott.

Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot – ezt a jeruzsálemi templomról mondja –, és három nap alatt mást építek. Itt nem úgy mondja, hogy felépítem azt. Itt előhoz valamit, ami gyönyörűen láttatja velünk, hogy miért jött Jézus. Három nap alatt mást építek, amely nem kézzel csináltatott. Ez a templom te vagy, és én vagyok, és mindannyian, akikben lakozást vett. Ezért jött Jézus! Addig kézzel épült templomokban lakozott Isten, mert nem volt lehetősége az emberben lakni, amíg el nem küldte a Megváltót értünk. Ő az életét adta értünk, a szent vér megtisztított minket, és mi újjászülettünk. Amikor az újjászületésünk megtörtént, akkortól volt lehetősége Istennek, hogy bennünk lakozhasson, hogy az Ő templomai lehessünk. Három napba telt, hogy ezt a templomot megépítse. Ugye tudjuk, hogy három napot volt a pokolban? Három napot töltött a föld mélyében, és bármi is volt az ár, amit ki kellett fizetnie, azt megfizette a te bűneidért és az én bűneimért.

Azért jött Jézus, hogy ezt az első templomot lerombolja, és építsen egy újat Istennek. Építsen egy templomot, amelyben lakhat, és ezt három nap alatt építi meg. Dicsőség Istennek, karácsony ünnepén az Ige testté lett, és azért jött el Jézus, hogy Istennek templomai lehessünk, és Ő lakozhasson bennünk. Tudod-e, hogy Isten lakozik benned örökkön-örökké? Ez a karácsony ünnepének rövid üzenete.

Tudsz-e elég hálás lenni a szívedben azért, hogy ezt elvégezte? Ha bármilyen helyen vagy most, ha úgy érzed, hogy reménytelen helyzetek vannak, válások, szétesett családok, nagyon sokszor megpróbáltatott anyagi helyzetek, törlesztő részletek, hitelek. Bármi legyen az, van egy Úr Jézus Krisztusunk, akinél van megoldás. Akihez fordulhatsz bizalommal. Kérheted, és aki kér, mind kap. Ő tanítja: aki kér, mind kap, ezért bátran folyamodhatsz a kegyelem királyi trónjához, mert az Ő élete él benned. Az Ő élete él benned és az Ő életéből élhatsz és Ő felépít téged. Felépít és megtart téged. A nagy kegyelméből folyik az olaja. Egy olajkiáradást lehet most tapasztalni az életünkre.

Még egyszer meg akarom köszönni, hogy ma eljöttél, karácsony napján, és odatetted az oltárra a szívedet, mert hoztál valamit, ami a te hálád, a te szereteted és a te odaszánásod Istennek.

Kijelentetted, hogy Ő az első és a legfontosabb az életedben, ezért eljöttél, így ma együtt lehetünk, és együtt ünnepelehetjük az Igét, aki testté lett és lakozott miközöttünk. Gyönyörű így együtt lenni, ezekben a megszentelt templomokban. Isten lakozása az emberrel. Békesség és jóakarát az emberekhez. Kívánom neked karácsonykor, hogy ezt a békességet és ezt a jóakarát élvezhesd az életed minden napján! Az életed minden napján örvendezhess benne, hogy megtaláld Őt minden percben, soha ne legyen kudarc az életedben! Találd meg Őt és ünnepele! Legyél győztes az életed minden napján, mert Ő ezért jött el a földre. A Jézus nevében. Ámen. Dicsőséget adunk Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

